

กระบวนการสร้างชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของเสียง ในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

The Process of Preparing Thai Speech Training Drills to Improve Thai Speech of Chinese Students

วิไล ธรรมวาจา (Wilai Thamvaja)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University

Received: August 03, 2020, Revised: September, 02, 2020, Accepted: November, 09, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกระบวนการสร้างชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “แบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจีน 30 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือชุดแบบฝึกและแบบทดสอบ นำผลที่ได้มาหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 และ ค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างชุดแบบฝึกประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงพูด 2) กำหนดหัวข้อของชุดแบบฝึก 3) ศึกษาหลักการใช้เสียง 4) คัดเลือกและเรียบเรียงตัวอย่าง 5) จัดทำคู่มือการใช้ 6) ตรวจสอบคุณภาพ และ 7) หาค่าประสิทธิภาพ ซึ่งกระบวนการสร้างชุดแบบฝึกดังกล่าวทำให้ได้ชุดแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ 91.17/80.83 และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้แก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาเสียงพูดของผู้เรียนต่างชาติ

คำสำคัญ : สุนทรพจน์ ประสิทธิภาพของเสียง แบบฝึก นักศึกษาจีน

Abstract

This article aims to present the process of preparing Thai speech training drills to improve Thai speech of Chinese students, which is a part of the subject research "The Pronunciation and Sound Production Drills to Improve Thai Speech of Chinese Students at Huachiew Chalermprakiet University". The sample included 30 Chinese students. The instruments used were training drills and test. The data were analyzed by calculating efficiency of E_1/E_2 and the dependent t-test. The results of the study showed that the process of preparing Thai speech training drills had 7 steps as follows: 1) study the flaws of speech 2) determine topic of the training drills 3) study the principles of speech 4) select and compile speech samples 5) prepare training drills 6) evaluate the speech quality and 7) test for efficiency values. The result showed that training drills had an efficiency of approximately 91.17/80.83 and statistically higher scores than

before the process with the 0.01 level of significance. Therefore, these training packages are suitable for use in solving speech flaws and improving the speech of foreign learners.

Keywords: Speech, Efficiency of Sound, Training package, Chinese Students.

บทนำ

การกล่าวสุนทรพจน์เป็นทักษะการพูดขั้นสูง จึงทำให้ผู้เรียนต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประสบปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ เสียงพูด” จากผลการศึกษาวิจัยของวิไล ธรรมวาจา (2561) พบว่านักศึกษาจีนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง “เสียง” ในการกล่าวสุนทรพจน์หลายลักษณะทั้งการออกเสียงและการใช้เสียง ซึ่งข้อบกพร่องที่พบบ่อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะต้น ร เสียงพยัญชนะสะกด เสียงสระ การเว้นวรรคตอน ระดับเสียง อัตราความเร็ว และลีลาการใช้เสียง จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียงและการใช้เสียงที่ถูกต้อง ด้วยวิธีการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาเสียงสำหรับกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทย

“แบบฝึก” หรือ “ชุดแบบฝึก” เป็นสื่อการสอนที่ผู้สอนจัดเตรียมขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ (Yu Nanwang, 2560) จัดเป็น นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะนำมาใช้ปรับปรุง เสริมสร้าง และพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียง เพราะ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและได้ฝึกปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน เมื่อเกิดความชำนาญแล้ว ก็จะสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วต่อไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยจากหลายแหล่ง พบว่าชุดแบบฝึกเกี่ยวกับการแก้ไขข้อบกพร่องเรื่อง เสียงของผู้เรียนต่างชาติส่วนใหญ่ เน้นเฉพาะความชัดเจนของการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เช่น งานวิจัยของจิตราลดาวรรณ ศรีสุนทรไท (2558) กาญจนา ปราศรัย (2557) เอกนรี แร่งสูงเนิน (2557) ฐิติกานต์ แก้ววิเศษ (2556) เป็นต้น แต่ยังขาดการสร้างชุดแบบฝึกเพื่อฝึกออกเสียงและใช้เสียงในส่วนที่จะช่วยแก้ไข ข้อบกพร่องในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของผู้เรียนต่างชาติ โดยเฉพาะผู้เรียนชาวจีน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา แนวทางการสร้างชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทย ซึ่ง “การกล่าวสุนทร พจน์” เป็นรายวิชาเอกบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 โดย รายวิชานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการพูดระดับสูงให้แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ รายวิชานี้ยังปรากฏอยู่ใน หลักสูตรของมหาวิทยาลัยจากสาธารณรัฐประชาชนจีนและเป็นหนึ่งในรายวิชาที่ถูกกำหนดให้จัดการเรียนการสอน ให้แก่นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีนอีกด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยต่างชาติให้ความสำคัญต่อทักษะการพูด ระดับสูง และผู้เรียนต่างชาติก็มุ่งมั่นที่จะพัฒนาการกล่าวสุนทรพจน์เป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสร้างชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ขึ้น เพื่อ พัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน โดยบทความนี้ผู้วิจัย มุ่งนำเสนอกระบวนการสร้างชุดแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเกิดประสิทธิผลใน การพัฒนาทักษะด้านเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทย ซึ่งมี “เสียง” เป็นหัวใจสำคัญของการสื่อความหมาย

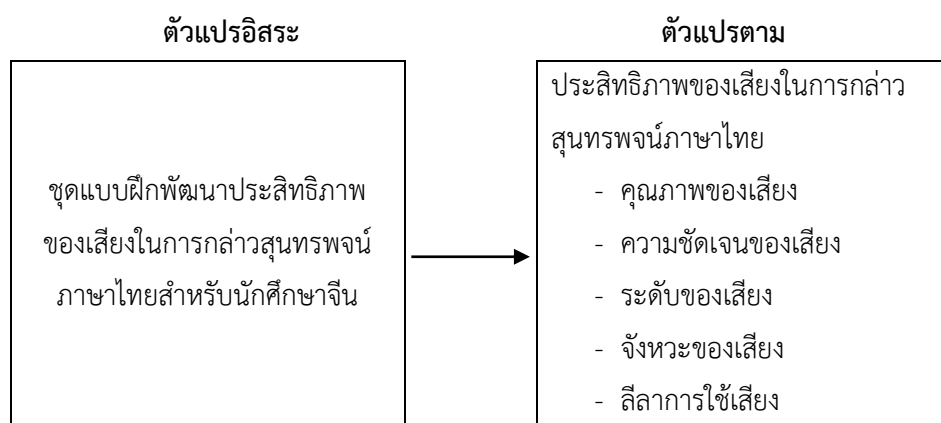
นอกจากนี้ ผลของการศึกษาวิจัยยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการพูดในลักษณะอื่น ๆ ต่อไปได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนากระบวนการสร้างชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเสียงพูดในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน และแนวทางพัฒนาเสียงพูดให้มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาสร้างเป็นกรอบการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาข้อบกพร่องของการออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เช่น การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (วิไล ธรรมวาจา, 2561) ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาจีนมีปัญหาการออกเสียงคิดเป็นร้อยละ 100 โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ ร การออกเสียงสระ การออกเสียงพยัญชนะสะกด และการใช้เสียงพูดลักษณะอื่น ๆ ยังไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน หรือการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการออกเสียงภาษาไทย กรณีศึกษานักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่ (ยี่หลิง เหวย, 2555) และการศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (ชนิกา คำพุฒ, 2545) สรุปผลการศึกษาว่า การใช้ภาษาไทยด้านการพูดของนักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการออกเสียงมากที่สุด โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะและเสียงสระ ทำให้นักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองพูดคำไทยไม่ชัดเจนส่งผลให้การสื่อความหมายผิดพลาด

ส่วนการสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียง มีงานวิจัยหลายเรื่องที่สร้างแบบฝึกทักษะทักษะการออกเสียงภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนต่างชาติเช่นเดียวกัน เช่น การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มาตราตัวสะกดแม่ก แม่ก ก แม่ก ด สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (Yu Nanwang, 2560) การสร้างแบบฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน (จิตรลดาวรรณ ศรีสุนทรไท, 2558) แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดียวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น (เอกนรี แร่งสูงเนิน, 2557) และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ (กฤษณา สุภาพักตร์, 2551) ผลการศึกษาทำให้เห็นว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงของผู้เรียนต่างชาติได้เป็นอย่างดี โดยต้องเริ่มจากแบบฝึกที่ง่ายไปยากและมีขั้นตอนการส่งเสริมที่หลากหลาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเหล่านี้มาสร้างชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทย เพื่อลดข้อบกพร่องในเรื่องเสียงและพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทย ซึ่งใช้แนวทางพัฒนาเสียงพูดให้มีประสิทธิภาพตามแนวคิดของ อนงค์ รุ่งแจ้ง (2553) วันดี ขวณูช (2549) สอนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2547) และสวัสดิการกรมประชาสัมพันธ์ (2546) ที่อธิบายหลักการใช้เสียงประกอบการพูดให้มีประสิทธิภาพว่าต้องสัมพันธ์กับคุณภาพของเสียง ความชัดเจนของเสียง ระดับเสียง จังหวะของเสียง และลีลาการใช้เสียง

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ตามแบบแผน One Group Pretest Posttest Design ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3-4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นขนาดกลุ่มผู้เรียนที่ใกล้เคียงกับในห้องเรียนจริง ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละตามแนวทางของ Yamane ที่ได้กำหนดแนวทางไว้ว่า หากจำนวนประชากรหลักร้อย ควรใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 15-30 (อ้างถึงใน ขวลิท ชูกำแพง, 2553, น. 78) เมื่อคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง คิดเป็นร้อยละ 50 ถือว่าเกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำมาเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 ชุดแบบฝึก จำนวน 10 ชุด ได้แก่ แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดียว ร, แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร ล, แบบฝึกเรื่องการออกเสียงสระอา, แบบฝึกเรื่องการออกเสียงมาตราตัวสะกดแม่ก-แม่ก, แบบฝึกเรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11, แบบฝึกเรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ, แบบฝึกเรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยแก้ว, แบบฝึกเรื่องอัตราความเร็วในการเปล่งเสียง, แบบฝึกเรื่องการเพิ่มน้ำหนักเสียง และแบบฝึกเรื่องการใช้น้ำเสียงสื่ออารมณ์

2.2 แบบทดสอบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึก เป็นแบบประเมินผลด้านประสิทธิภาพของเสียง 5 ด้าน ได้แก่ คุณภาพของเสียง ความชัดเจนของเสียง ระดับเสียง จังหวะของเสียง และลีลาการใช้เสียง

3. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ตามแบบแผน One Group Pre-test Post-test Design ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังนี้

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

ภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest Posttest Design

เมื่อ T ₁ หมายถึง	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T ₂ หมายถึง	การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)
X หมายถึง	การสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติและดำเนินการทดลองด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยนำชุดแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นไปใช้ทดลองก่อนนำไปใช้จริง จำนวน 2 ครั้ง คือ การทดลองครั้งที่ 1 เป็นการหาข้อบกพร่องของชุดแบบฝึกเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 3 คน และการทดลองครั้งที่ 2 เป็นการหาแนวโน้มประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกและตรวจสอบหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยทดลองกับกลุ่มทดลอง 10 คน จนได้ชุดแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน จากนั้นจึงนำไปใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นศึกษาจากชุดแบบฝึก แล้วจึงทำชุดแบบฝึกและแบบทดสอบระหว่างเรียน จากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำผลมาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ส่วนการเก็บรวบรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ตามแบบแผน One Group Pretest Posttest Design ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งก่อนที่จะเรียนด้วยชุดแบบฝึกนั้น ผู้วิจัยให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากเรียนเสร็จให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

ผลการวิจัย

1. ด้านกระบวนการสร้างชุดแบบฝึก มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงพูด ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ของนักศึกษาจีน ที่พบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยประมวลผลข้อมูลจากงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” ที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 นำมาใช้เป็นข้อมูลหลัก ประกอบกับเอกสารวิจัยที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์ปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ร่วมกับนำประสบการณ์การสอนและเตรียมความพร้อมการกล่าวสุนทรพจน์ให้แก่ นักศึกษาจีนมาพิจารณา

ประกอบกัน ทำให้สามารถคัดเลือกข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) ด้านการออกเสียง พบปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ ร ทั้งที่เป็นพยัญชนะต้นเดี่ยวและพยัญชนะควบกล้ำ ปัญหาการออกเสียงสระเสียงยาวเป็นเสียงสั้น โดยเฉพาะการออกเสียงสระ /อา/ เป็นเสียงสระ /อะ/ ในคำที่มีเสียงพยัญชนะตัวสะกด และปัญหาการออกเสียงพยัญชนะตัวสะกด โดยเฉพาะการสลับเสียงระหว่างตัวสะกดแม่กน-แม่กง ซึ่งเป็นข้อบกพร่องที่สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการออกเสียงของนักศึกษาจีนของ ยีหลิง เหวย (2555) และชนิกา คำพุด (2545) และ 2) ด้านการใช้เสียง พบปัญหาการเว้นวรรคตอน ทั้งในบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ปัญหาการใช้อัตราเร็วในการพูดช้ากว่าระดับการพูดปกติ ปัญหาการแปรเปลี่ยนระดับเสียงในลักษณะราบเรียบ ไม่มีการเน้นย้ำ หรือผ่อนหนัก-เบา และปัญหาการใช้น้ำเสียงที่เหมือนกันในเนื้อความที่แตกต่างกัน ไม่สามารถสื่ออารมณ์ได้ ซึ่งเป็นข้อบกพร่องที่พบในผู้เรียนทุกคน

1.2 กำหนดหัวข้อของชุดแบบฝึก ผู้วิจัยพิจารณาข้อบกพร่องที่พบและนำมากำหนดหัวข้อแบบฝึก โดยในการสร้างแบบฝึกแต่ละชุดนั้น ผู้วิจัยแยกหัวข้อการฝึกเป็นเรื่อง ๆ ที่ชัดเจน และมีความต่อเนื่องเกี่ยวโยงกัน ดังนี้

1.2.1 ข้อบกพร่องเรื่องการออกเสียงพยัญชนะ ร นำมาสร้างเป็นแบบฝึก 2 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 1 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว ร และชุดแบบฝึกที่ 2 เรื่องการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร

1.2.2 ข้อบกพร่องเรื่องการออกเสียงสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น นำมาสร้างแบบฝึก 1 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 3 เรื่องการออกเสียงสระอะ-สระอา

1.2.3 ข้อบกพร่องเรื่องการออกเสียงมาตราตัวสะกดผิด นำมาสร้างแบบฝึก 1 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 4 เรื่องการออกเสียงมาตราตัวสะกดแม่กน-แม่กง

1.2.4 ข้อบกพร่องเรื่องการเว้นวรรคตอน ซึ่งในการพิจารณาบทร้อยกรองที่นำมาใช้ในการกล่าวสุนทรพจน์ นิยมบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานีและกลอนสุภาพเป็นส่วนใหญ่ จึงนำมาสร้างแบบฝึก 3 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 5 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11, ชุดแบบฝึกที่ 6 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ และชุดแบบฝึกที่ 7 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยแก้ว

1.2.5 ข้อบกพร่องเรื่องการใช้อัตราความเร็วช้ากว่าระดับเสียงพูดปกติ นำมาสร้างแบบฝึก 1 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 8 เรื่องอัตราความเร็วในการเปล่งเสียง

1.2.6 ข้อบกพร่องเรื่องระดับเสียงราบเรียบ ไม่มีการเน้นย้ำ หรือผ่อนหนัก-เบา นำมาสร้างแบบฝึก 1 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 9 เรื่องการเพิ่มน้ำหนักเสียง

1.2.7 ข้อบกพร่องเรื่องการใช้ น้ำเสียงที่ไม่สามารถสื่ออารมณ์ได้ นำมาสร้างแบบฝึก 1 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 10 เรื่องการใช้ น้ำเสียงสื่ออารมณ์

1.3 ศึกษาหลักการใช้เสียงพูด จากหัวข้อชุดแบบฝึกที่กำหนดไว้นั้น ทำให้ผู้วิจัยค้นคว้าเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับหลักการใช้เสียงจากงานวิจัยและตำราหลายเล่ม ซึ่งเอกสารหลักที่นำมาใช้ก็คือเอกสารของ อนงค์ รุ่งแจ้ง (2553) วันดี ชวตนะ (2549) สวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2547) และสวัสดิการกรมประชาสัมพันธ์ (2546) ที่อธิบายแนวทางการใช้เสียงอย่างมีประสิทธิภาพไว้ใกล้เคียงกัน นำมาปรับปรุงเพื่อใช้ต่อไป

1.4 คัดเลือกและเรียบเรียงตัวอย่างที่จะนำมาใช้ ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ในระดับคำ ประโยค ระดับข้อความ โดยคัดเลือกจากงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (วิไล ธรรมวาจา, 2561) และตำราเรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสาร

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 2 รายวิชา คือ ตำราพื้นฐานการอ่านออกเสียงและตำราหลักการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทย ตลอดจนเอกสารเกี่ยวกับการพูดจากแหล่งอื่น ๆ มาประกอบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ดังนี้

1.4.1 คำศัพท์สำหรับใช้ฝึกออกเสียงระดับคำ ในชุดแบบฝึกที่ 1-4 ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ที่นักศึกษาจีนออกเสียงผิดพลาดจากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน (วิไลธรรมวาจา, 2561) และคำศัพท์ที่ปรากฏในตำราเรียนวิชาการอ่านภาษาไทยและการกล่าวสุนทรพจน์ ซึ่งเป็นรายวิชาเอกบังคับของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.4.2 คำศัพท์สำหรับใช้ฝึกออกเสียงระดับประโยค ในแบบฝึกที่ 1-4 ผู้วิจัยนำคำศัพท์ในระดับคำมาเรียบเรียงเป็นประโยค และเพิ่มคำศัพท์ใหม่เพื่อความสมบูรณ์ของรูปประโยค

1.4.3 คำศัพท์สำหรับใช้ฝึกออกเสียงระดับข้อความ ในชุดแบบฝึกที่ 1-4 ผู้วิจัยนำคำศัพท์ในระดับคำบางส่วนมาเรียบเรียงเป็นนิทานคำกลอน แต่เพิ่มคำศัพท์ใหม่เพื่อฝึกฝนและทบทวนการออกเสียงให้เกิดความชำนาญ

1.4.4 ตัวอย่างคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 และกลอนสุภาพ ในชุดแบบฝึกที่ 5-6 ผู้วิจัยพิจารณาจากความถูกต้องทางลักษณะบังคับของฉันทลักษณ์และความยาก-ง่าย ของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน คัดเลือกบทร้อยกรองขนาดสั้นที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในเอกสารหรือเว็บไซต์ นำมาเป็นตัวอย่างการฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรอง

1.4.5 ตัวอย่างประโยคและข้อความขนาดสั้นต่าง ๆ ในชุดแบบฝึกที่ 7-10 ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการนำคำศัพท์ในระดับคำและประโยคมาเรียบเรียงใหม่ มีเพียงส่วนน้อยที่นำมาจากเอกสารหรือเว็บไซต์ เพื่อให้เกิดความหลากหลายและได้ตัวอย่างที่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการฝึกและวัดผลในแต่ละหัวข้อได้ตรงตามวัตถุประสงค์

1.4.6 ตัวอย่างบทพูด ในชุดแบบฝึกที่ 7-10 ผู้วิจัยเลือกใช้เฉพาะบทพูดสุนทรพจน์เท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกการใช้เสียงสำหรับกล่าวสุนทรพจน์ โดยคัดเลือกบทพูดจากหนังสือ “แนวทางและตัวอย่างการพูดในโอกาสต่าง ๆ” ที่รวบรวมและเรียบเรียงโดย ดร.ปานใจ สุภาพ และ ดร.ชุติธร สุภาพ (2549) ซึ่งเป็นเอกสารที่นำมาใช้ฝึกพูดในรายวิชาการกล่าวสุนทรพจน์ โดยมีบทพูดสุนทรพจน์หลากหลาย ใช้ภาษาสละสลวย และมีความยาวเหมาะสม สำหรับนำมาใช้ฝึกการใช้เสียงลักษณะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

1.5 จัดทำคู่มือการใช้ชุดแบบฝึก โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (มคอ.2) ซึ่งแต่ละชุดแบบฝึกประกอบไปด้วย 4 ส่วน ดังนี้

1.5.1 แผนการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา ระยะเวลาจัดกิจกรรม และกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งชุดแบบฝึกทั้ง 10 ชุด เป็นแบบฝึกที่เน้นการฝึกฝนทักษะ ในส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวทางการสอนทักษะของอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 66-70) และมาลินี จุฑะธร (2541, น. 127-133) โดยจัดแบ่งกิจกรรมการฝึกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติไปพร้อมกับผู้สอน โดยผู้สอนอธิบายและสาธิต
- ขั้นฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเอง เพื่อให้เกิดความแม่นยำ
- ขั้นสร้างความชำนาญ ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ

1.5.2 ใบความรู้ ผู้วิจัยอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับการออกเสียงและการใช้เสียงตามหัวข้อของ แต่ละชุดแบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นแนวทางการในการอธิบายให้แก่ผู้เรียน

1.5.3 แบบฝึกทักษะ ในส่วนของชุดแบบฝึกเกี่ยวกับการออกเสียง (ชุดที่ 1-4) แบบฝึกทักษะจะประกอบด้วยการฝึกในระดับคำ ระดับประโยค และระดับข้อความ ส่วนชุดแบบฝึกเกี่ยวกับการใช้เสียง (ชุดที่ 5-10) แบบฝึกทักษะจะประกอบด้วยการฝึกในระดับประโยค ระดับข้อความขนาดสั้น และระดับบทพูด

1.5.4 แบบทดสอบประจำแบบฝึก ประกอบด้วยแบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินผล

1.6 ตรวจสอบคุณภาพชุดแบบฝึก ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ จำนวน 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล วิบูลยศรีน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรีย์วรรณ เถียรสุคนธ์ และอาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร โดยแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วนำมาแปลผลตามเกณฑ์ 3.51 ซึ่งผลของการพิจารณาชุดแบบฝึกได้ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 4.59 แปลว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นว่าแบบฝึกมีเหมาะสมกับระดับผู้เรียนต่างชาติ มีความหลากหลาย เรียงลำดับการฝึกจากง่ายไปยาก เหมาะจะนำไปใช้พัฒนาทักษะของผู้เรียนที่มีปัญหาได้เป็นอย่างดี แต่ควรปรับปรุงเรื่องปริมาณของคำศัพท์ในแบบทดสอบให้มีสัดส่วนเหมาะสมกับคำศัพท์ที่ฝึกออกเสียง

1.7 ทดลองเพื่อหาค่าประสิทธิภาพชุดแบบฝึก ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดสอบกับนักศึกษาจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกัน คือ เป็นนักศึกษาเชื้อชาติจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3-4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยคัดเลือกนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3-4 จากกลุ่มแลกเปลี่ยนระยะสั้น ผลการทดลองมีดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองแบบเดี่ยว ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาจีน จำนวน 3 คน แบ่งเป็นระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน (ระดับละ 1 คน) ซึ่งการคัดเลือกนักศึกษาจีนเพื่อเป็นกลุ่มทดลองขั้นที่ 1 นี้ พิจารณาจากผลการเรียน (GPA) ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึก แบบเดี่ยว

แบบทดสอบระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
100	78.30	78.30	20	14.33	71.67	78.30/71.67

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลที่ได้ พบปัญหาเกี่ยวกับความยาวของเนื้อหาในระดับข้อความ ทำให้ผู้เรียนอ่านล่าช้าและท้อแท้ จึงปรับลดเนื้อหาให้เหมาะสม โดยในแบบฝึกชุดที่ 1-4 ปรับลดจำนวนประโยคและปรับเนื้อหาในส่วน of ข้อความให้กระชับขึ้น ส่วนในแบบฝึกชุดที่ 8-10 เลือกใช้เนื้อหาเพียงบางช่วงบางตอนของบทพูดที่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดผล เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนยังคงความสนใจในเนื้อหาที่ฝึกและได้สัมผัสกับความสำเร็จในการฝึกฝนแต่ละครั้ง เมื่อปรับปรุงเครื่องมือวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้ทดลองในขั้นที่ 2 แบบกลุ่มเล็ก ต่อไป

ครั้งที่ 2 ทดลองแบบแบบกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาจีน จำนวน 10 คน แบ่งเป็นระดับเก่ง (3 คน) ระดับปานกลาง (4 คน) และระดับอ่อน (3 คน) ใช้เกณฑ์การคัดเลือกเช่นเดียวกับครั้งที่ 1 ได้ผลดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึก แบบกลุ่มเล็ก

แบบทดสอบระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
100	88.10	88.10	20	16.1	80.50	88.10/80.50

แม้ว่าผลการทดลองจะผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แต่ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีข้อควรปรับปรุงให้เหมาะสม ผู้วิจัยจึงได้ขยายระยะเวลาในแบบฝึกชุดที่ 7-10 เป็น 4 ชั่วโมง เนื่องจากแบบฝึกมีลักษณะเป็นข้อความและบทพูด แม้ว่าก่อนหน้าที่จะนำเครื่องมือมาทดลอง ผู้วิจัยได้ปรับคำศัพท์ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเลือกเนื้อหาเฉพาะบางตอนของบทพูดมาใช้ฝึกเพื่อให้เหมาะสมกับระยะเวลาการฝึกในแต่ละครั้งแล้วก็ตาม แต่เมื่อนำมาใช้ทดลองแบบกลุ่ม ก็พบว่าหากใช้เวลาฝึก 3 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ อาจไม่ได้ผลตามเป้าหมาย ซึ่งหากเร่งหรือรวบรัดกระบวนการฝึก ผู้เรียนก็จะฝึกได้ไม่เต็มที่และไม่เกิดความชำนาญ หรือหากตัดเนื้อหาของบทพูดให้สั้นลงอีก ก็จะทำให้เสียรรถรสของเนื้อความสุนทรพจน์ เมื่อปรับปรุงเครื่องมือวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

2. ด้านประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกและผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2.1 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.17/80.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ได้กำหนดไว้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการหาค่าประสิทธิภาพชุดแบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
100	91.17	91.17	20	16.17	80.83	91.17/80.83

2.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	30	20	10.07	2.406	- 41.607	.000**
หลังเรียน	30	20	16.17	2.437		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

1. ด้านกระบวนการสร้างชุดแบบฝึก ผลการดำเนินการสร้างชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มี 7 ขั้นตอน เรียงตามลำดับ ได้แก่ วิเคราะห์ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงพูด กำหนดหัวข้อของชุดแบบฝึก ศึกษาหลักการใช้เสียงที่มีประสิทธิภาพ คัดเลือกและเรียบเรียงตัวอย่างให้เหมาะสม จัดทำคู่มือเพื่อชี้แจงวิธีการใช้ชุดแบบฝึก ตรวจสอบคุณภาพของชุดแบบฝึก และทดลองเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก ทั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของเสียงและคัดเลือกคำศัพท์ข้อความ และบทพูดต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการนำมาใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนต่างชาติได้ตรงประเด็นมากที่สุด ซึ่งเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ต้องเน้นทักษะการปฏิบัติเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดการจดจำและสร้างความชำนาญ ดังที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (2551, น. 17-25) อธิบายว่า วิธีสอนแบบเน้นทักษะปฏิบัติ (Skill-Based Teaching and Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสาธิตและการฝึกปฏิบัติ จนสามารถปฏิบัติถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำชุดแบบฝึกดังกล่าวมาผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ ปรับแก้ไขและนำไปทดลองก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกาญจนา ปราศรัย (2557, หน้า 51-52) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อผลิตสื่อขึ้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นชุดการสอน บทเรียนสำเร็จ หนังสือแบบหน่วยหรือชุดฝึก ก็ตาม ควรจะประเมินประสิทธิภาพของสื่อว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ต่อไปหรือไม่ และสื่อนี้จะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หากพบข้อบกพร่อง นำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป จากขั้นตอนการสร้างชุดแบบฝึกและการดำเนินงานตามกระบวนการดังกล่าว ส่งผลให้แบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ไขและพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามรูปแบบ ADDIE Model ประกอบด้วย การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การทดลองใช้ (Implementation) และการประเมิน (Evaluation) ซึ่งเป็นหลักการออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่นักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการดำเนินการออกแบบสื่อการเรียนการสอน (พระมหาปิยภัทร์ จิรบุญโชติ, 2555, น. 13)

2. ด้านประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกและผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ผลการสร้างชุดแบบฝึกจำนวน 10 ชุด มีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เนื่องจากสร้างขึ้นอย่างเป็นลำดับขั้นตอน กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชุดแบบฝึกเริ่มจากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับความสำเร็จในแต่ละขั้น จนสามารถพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงขึ้นได้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีระดับคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากผู้วิจัยเน้นการฝึกฝนการออกเสียงด้วยการสร้างแบบฝึกที่มีการจับคู่เทียบเสียง เช่น ร-ล, สระอะ-สระอา, แม่กน-แมกง ซึ่งเป็นเสียงที่มีปัญหาในระดับมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนจำแนกความแตกต่างของเสียง โดยอาศัยแนวคิดของอาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก (2556, น. 74) ที่สรุปว่าวิธีการสำคัญที่จะช่วยสร้างแบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ก็คือการจับคู่หน่วยเสียงที่เป็นปัญหา เป็นหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมักออกเสียงสลับกันหรือไม่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงคู่กันได้ ส่วนการฝึกฝนการใช้เสียงผู้วิจัยยึดตามหลักการใช้เสียงอย่างมีประสิทธิภาพที่ต้องประกอบไปด้วย คุณภาพของเสียงดี ออกเสียงชัดเจน มีระดับเสียง มีจังหวะการพูด และมีลีลาการใช้เสียง ดังที่ วันดี ขวดยุช (2549, หน้า 17-18) ได้กล่าวว่า เสียงเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ผู้ที่มีเสียงนุ่มนวล ไพเราะ แจ่มใส ย่อมจะได้เปรียบเพราะฟังแล้วเสนาะหู

ชวนให้ติดตามฟังเนื้อหาในการพูด การหมั่นฝึกฝนการใช้เสียงในการพูดให้มีประสิทธิภาพก็คือการใช้เสียงที่มีพลัง มีระดับเสียง มีการเว้นวรรคตอน มีอัตราเร็วในการพูดที่เหมาะสม และมีความชัดเจนในการพูด จึงจะทำให้ใช้เสียงประกอบกับเนื้อหาของเรื่องได้อย่างกลมกลืนเหมาะสม ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดนี้มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียง ทำให้ลดข้อบกพร่องด้านการใช้เสียงของผู้เรียนชาวต่างชาติ จนทำให้มีความสามารถที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ก่อนการฝึกด้วยชุดแบบฝึกนี้ นักศึกษาชาวต่างชาติรู้ข้อบกพร่องเรื่องการออกเสียงไม่ชัดเจนของตนเอง แต่ไม่ทราบวิธีการแก้ไขการออกเสียง รวมทั้งทุกคนไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เสียงสื่อความหมาย การพูดจึงมีลักษณะเป็นการอ่านมากกว่าพูด แต่เมื่อผ่านการฝึกฝนด้วยชุดแบบฝึก 10 ชุด นักศึกษารู้จักระมัดระวังการออกเสียง ควบคุมเสียง และฝึกการใช้เสียงได้ดีขึ้น เป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ (Jean Piaget) ที่อธิบายว่า การเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยการลงมือกระทำ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งผลของการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับการจัดโครงสร้างของความรู้ให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับพัฒนาทางสติปัญญาของผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์จากการร่วมกิจกรรมก็จะค้นพบความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ (ณิรดา เวชญาลักษณ์, 2562) ซึ่งชุดแบบฝึกพัฒนาประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เน้นการปฏิบัติตั้งแต่ระดับง่าย ระดับกลาง ไปสู่ระดับยาก จึงทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ฝึกฝน จนเกิดการจดจำ และนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองไปสู่การกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรทดสอบประสิทธิภาพเสียงของผู้เรียนแต่ละคนก่อนฝึกด้วยแบบฝึกชุดนี้ เพื่อนำผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาใกล้เคียงกันมาจัดกลุ่มเดียวกัน ไม่ควรคละกลุ่มเก่ง-อ่อน
2. ผู้สอนควรกำหนดจำนวนกลุ่มผู้เรียนไม่เกิน 10 คน/กลุ่ม เพื่อผู้สอนจะได้ฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคลตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ประจำแต่ละชุดแบบฝึกและสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง
3. ผู้สอนควรฝึกจากระดับง่ายไปยากตามที่กำหนดไว้ หากผู้เรียนไม่สามารถผ่านการทดสอบในแต่ละชุดแบบฝึกย่อย ผู้สอนจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น ไม่ควรรีบร้อนข้ามผ่านไปยังชุดแบบฝึกถัดไปทันที

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). *แบบฝึกทักษะการออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- กาญจนา ปราศรัย. (2557). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มาตรฐานแม่กนก แม่กน แม่กต สำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านรักแผ่นดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เชียงราย เขต 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- จิตรลดาวรรณ ศรีสุนทรไท. (2558). *การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน*. เชียงราย : มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

- ชนิกา คำพุฒ. (2545). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐิติกานต์ แก้ววิเศษ. (2556). *การออกแบบแบบฝึกอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ณิรดา เวชญาติลักษณ์. (2562). *หลักการจัดการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปานใจ สุภาพ, และชุตีธร สุภาพ. (2549). *แนวทางและตัวอย่างการพูดในโอกาสต่าง ๆ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา.
- พระมหาปิยภัทร์ จิรบุญโชติ. (2555). *การพัฒนารูปแบบบทเรียนออนไลน์ รายวิชาวัฒนธรรมเพื่อชีวิตสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. (2551). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- มาลินี จุฑะธพ. (2541). *จิตวิทยาการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์.
- ยี่หึง เหวย. (2555). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาไทย: กรณีศึกษานักศึกษาจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางและภาษาจีนกวางตุ้งเป็นภาษาแม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วันดี ขวตานุช. (2549). *การพูดในอาชีพสื่อมวลชน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิไล ธรรมวาจา. (2561). *การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สวนิต ยมาภัย และถิรนนท์ อนุวัศศิริวงศ์. (2547). *หลักการพูด หน้าชุมนุมชน สื่อมวลชน และในองค์กร* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวัสดิการกรมประชาสัมพันธ์. (2546). *คู่มือสอบผู้ประกาศ ฉบับปรับปรุงใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: กรมประชาสัมพันธ์.
- อนงค์ รุ่งแจ้ง. (2553). *การพูดในที่ชุมนุมชน : เทคนิคและการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เอ็กสเปอร์เนท.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน ฉบับปรับปรุง* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- เอกนรี แรงสูงเนิน. (2557). *แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- Yu Nanwang. (2560). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มาตราตัวสะกดแม่ก แม่ก ก แม่ก ด สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.